

grudzień 2021 r.

Drodzy nasi Przyjaciele!

Kończący się rok skłania do refleksji i podsumowań. Pragniemy krótko opowiedzieć, jak minął on w naszej klasztornej wspólnocie i podzielić się z Wami naszymi przeżyciami tak radosnymi jak i smutnymi.

W Nowy Rok 2021 weszliśmy razem z Proboszczem naszej przyrowskiej parafii, ks. Pawłem Lesiakowskim, celebrując o północy Mszę św. i powierzając nadchodzący czas Panu Jezusowi, Jego dobroci i miłości. Radość świętowania była przyćmiona wiadomością o śmierci o. Macieja Zięby, byłego Prowincjała Dominikanów, postaci znaczącej dla Kościoła w Polsce i wielkiego przyjaciela św. Jana Pawła II. Przez długie lata o. Maciej podtrzymywał z nami serdeczne więzi, odwiedzając nasz klasztor z grupami studentów w ramach seminarium Instytutu Tertio Millenio. Teraz polecałyśmy go miłosiernemu Bogu w modlitwie.

W uroczystość Objawienia Pańskiego, 6 stycznia wraz z całym Zakonem rozpoczęliśmy Jubileuszowy Rok św. Dominika, naszego Założyciela, prosząc aby na nowo rozpałił w nas charyzmat głoszenia Słowa Bożego i troski o zbawienie wszystkich ludzi.

Święto Ofiarowania Pańskiego 2 lutego ustanowione w Kościele dniem życia konsekrowanego, było w tym roku wyjątkowo uroczyste, ponieważ s. Jolanta obchodziła jubileusz 60-lecia ślubów zakonnych. Natomiast w kwietniu, w święto św. Marka s. Ludwika świętowała 67., a s. Helena – 45. rocznicę profesji zakonnej. Wraz z naszymi siostrami śpiewałyśmy *Magnificat* dziękując Bogu za Jego niezmierną łaskę.

Luty był także miesiącem, w którym ze względu na wciąż trwającą pandemię koronawirusa, zaczęłyśmy korzystać w dobrodziejstwach współczesnej techniki w postaci rekolekcji i wykładów on-line. Zainaugurował je opat z Tyńca, o. Szymon Hiżycki, prowadząc dla nas zdalnie wielkopostne dni skupienia (wtedy weszło do naszego słownika określenie „spotkanie na ścianie” czyli rzutowane z laptopa na duży ekran ;-)).

15 marca z obopólną radością witałyśmy s. Elię wracającą do naszej wspólnoty po rocznym formacyjnym pobycie u naszych sióstr w Radoniach pod Warszawą. Siostra Elia jest profeską czasową i kontynuuje swoje przygotowanie do złożenia ślubów wieczystych, doświadczając coraz głębiej realiów życia w naszej wspólnocie.

Podobnie jak w zeszłym roku liturgia Triduum Paschalnego odbywała się przy zachowaniu zaleceń sanitarnych. Mówiąc trochę żartobliwie, pandemia – tak jak zamknięte drzwi Wieczernika - nie była przeszkodą dla Pana Jezusa i z wielką radością mogliśmy uroczystie celebrować Jego zmartwychwstanie.

Na prośbę Ojca Świętego Franciszka maj został ogłoszony miesiącem modlitwy całego świata chrześcijańskiego o ustanie pandemii Covid-19. Oczywiście odpowiedziałyśmy na tę papieską prośbę i codziennie wieczorem spotykałyśmy się w kaplicy na dodatkowym Różańcu.

Tradycyjnie przed Uroczystością Zesłania Ducha św. odprawiliśmy 3-dniowe rekolekcje, które poprowadził dla nas - znowu „na ścianie” - o. Jakub Gonciarz OP pracujący obecnie na Ukrainie.

I tak nadeszło lato, a wraz z nim czas pielgrzymek pieszych i autokarowych zawsze licznie odwiedzających nasze sanktuarium. Trwająca wciąż pandemia wymusiła jednak pewne ograniczenia dotyczące ruchu pielgrzymkowego. Dodatkowo doszły utrudnienia

w ruchu ulicznym spowodowane przeciągającą się budową ronda w pobliżu klasztoru. Mimo wszystko starałyśmy się możliwie jak najlepiej przyjąć wszystkich pielgrzymów i wyjść naprzeciw ich oczekiwaniom i potrzebom.

Na początku lipca gościliśmy studentów z kilku krajów Europy oraz USA i Kanady, którzy uczestniczyli w seminarium Instytutu Tertio Millenio, zgłębiając społeczną naukę Kościoła pod kierunkiem prof. George'a Weigela. Podczas spotkania młodzi ludzie zadawali nam dociekliwe pytania o nasz sposób życia, modlitwę, o sens naszego powołania i o to, jak rozeznaczyć swoją drogę życiową.

Uroczystości odpustowe ku czci św. Anny odbyły się, jak co roku, 26 lipca gromadząc licznych wiernych. Sumę odpustową celebrował Ksiądz Biskup Andrzej Przybylski w asyście wielu księży z okolicy. Razem dziękowaliśmy Patronce naszego sanktuarium za jej opiekę nad nami i wszystkimi, którzy tutaj z ufnością zanoszą swoje modlitwy.

W lipcu miało miejsce jeszcze jedno ważne dla naszej wspólnoty wydarzenie – wybory przeoryszy klasztoru. W naszej tradycji przełożona jest wybierana przez wszystkie siostry po ślubach wieczystych na 3-letnią kadencję. Siostra Janina zakończyła swoją posługę 2 lipca. 12 lipca Ojciec Prowincjał Paweł Kozacki przeprowadził wybory, a 13 lipca nowo wybrana przeorysza, s. Stanisława objęła urząd.

Sierpień rozpoczął się odpustem Matki Bożej Anielskiej zwanym Porcjunkulą, a tydzień później świętowaliśmy uroczystość św. Dominika, powierzając mu szczególnie wszystkie trudne sprawy naszej Prowincji przeżywającej obecnie czas oczyszczenia. Również w sierpniu nastąpiła wymiana ojców dominikanów posługujących jako kapelani przy naszym klasztorze. Pożegnaliśmy o. Lucjana Sobkowicza i o. Andrzeja Bielata, a na ich miejsce przyjechali o. Wojciech Ożóg i o. Krzysztof Parol.

Na początku września odbył się w naszym kościele koncert muzyki organowej w wykonaniu zaprzyjaźnionego z nami częstochowskiego organisty p. Tadeusza Barylskiego oraz towarzyszącego mu gościnnie skrzypka p. Wojciecha Rota. Młodzi muzycy zachwycili nas swoją pasją szerzenia kultury muzycznej, a piękne utwory Jana Sebastiana Bacha i innych kompozytorów dostarczyły wszystkim słuchaczom niezapomnianych wrażeń.

We wrześniu otrzymałyśmy wiadomość o zatwierdzeniu przez Stolicę Apostolską Stowarzyszenia Klasztorów Mniszek Dominikańskich w Europie. Dekret Kongregacji datowany na 23 sierpnia 2021 jest zwieńczeniem trwającego od 2019 roku etapu opracowywania Statutu tego Stowarzyszenia, a jednocześnie nowym początkiem jeszcze głębszej niż dotychczas współpracy między klasztorami mniszek dominikańskich naszego regionu.

12 września wraz z całym Kościołem w Polsce przeżywałyśmy beatyfikację Prymasa Tysiąclecia Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz matki Elżbiety Czackiej, założycielki Lasek. Przy tej okazji starsze siostry wspominały wizytę Księdza Prymasa w naszym klasztorze na obchodach 100-lecia przybycia siostr do św. Anny.

Ani się obejrzałyśmy, a już był listopad i doroczne 8-dniowe rekolekcje głoszone przez naszego byłego Prowincjała o. Krzysztofa Popławskiego.

W pierwszą Niedzielę Adwentu, 28 listopada, w naszym kościele miała miejsce podniosła i piękna uroczystość poświęcenia nowego kamiennego ołtarza posoborowego. Celebracji Eucharystycznej przewodniczył ks. Arcybiskup Wacław Depo. Ołtarz i ambona wykonane z czarnego marmuru według projektu p. Doroty Żarskiej, zastąpiły tymczasowe drewniane. Było to dopełnienie rozpoczętej w 2018 roku konserwacji ołtarza głównego.

Wszystko to było możliwe również dzięki, Waszej, drodzy Przyjaciele, życzliwości i hojnemu wsparciu duchowemu i materialnemu. Mamy świadomość, jak wiele Wam zawdzięczamy. Tym bardziej przynagla nas to do modlitwy za Was, za Wasze rodziny i cały nasz niespokojny, pogubiony świat. Niech Pan obficie wynagrodzi Waszą dobroć i bezinteresowną pomoc, a św. Anna niech zachowuje Was Wszystkich w swojej przemożnej opiece. Życzymy wszelkiego dobra na zbliżające się Święta Bożego Narodzenia i cały Nowy Rok.

Z modlitwą i wdzięcznością,
siostry dominikanki ze Świętej Anny